

[Bomholt.]

løsning findes næppe på et ensidigt ministerielt plan eller på et ensidigt folketingsplan, sådan som forslaget skitserer det, men i et klart organiseret samarbejde, der omfatter ministerium, forskning og folketing.

Jeg ville ud fra disse betragtninger finde det naturligt, om sagen blev henvist til behandling i udvalget vedrørende forretningsordenen, men jeg skal med interesse høre på, om der skulle være andre forslag, afvigende herfra.

Guldborg: Jeg må måske indlede med at sige, at en del af de eksempler og synspunkter, som det ærede medlem — det er vel den korrekte tiltale i øjeblikket — det ærede medlem hr. Bomholt kom med, jo i høj grad er baseret på nogle erfaringer, som jeg vist har lov til at sige vi har fælles, og som derfor også fører til, at en hel del af de betænkeligheder og synspunkter, som det ærede medlem gav udtryk for, ligeledes i høj grad findes hos mig.

Det er ikke således, at man uden videre kan forestille sig, at man kan definere eller afgrænse, hvad videnskaben egentlig er, og hvem der er dens repræsentanter og talsmænd. Det er heller ikke således, selv om det ville være rart, at man har et eller andet grundlag for fra en politisk, økonomisk eller samfundsmæssig side at foretage, skal vi sige en vis prioritering, en opstilling af en vis rækkefølge eller en afbalancering mellem forskellige hensyn inden for de forskellige videnskabelige områder. For sandheden er jo den, at i det øjeblik videnskaben er nået til dette plan, er den ikke ren videnskab længere.

Jeg kunne jo have lyst til at bede det ærede medlem hr. Knud Bro, for hvem denne sag er en vigtig sag, at betænke et øjeblik, hvor man vil kunne finde en kreds af mennesker, som på helt objektiv basis kunne afveje interesser af helt forskellig videnskabelig oprindelse over for hinanden, uden at denne afvejelse ender med at blive en politisk-økonomisk afvejelse. Jeg har selv

arbejdet en del med de spørgsmål, og jeg er da helt overbevist om, at det lader sig ikke gøre. For nu bare at tage det jævne: at veje den juridiske videnskabs, de medicinske videnskabs eller de tekniske videnskabs enkelte grene og deres enkelte standpunkter indbyrdes op over for hinanden på videnskabelig basis.

Nu kunne jeg tænke mig, at det ærede medlem hr. Knud Bro vil sige: ja men forslaget er jo også alene et spørgsmål om at forbedre informationstjenesten for folketingets medlemmer. Jeg tror, at vi alle sammen er interesseret i at være velinformerede også om de videnskabelige tekniske eller ikke-tekniske områder, som har betydning for vort arbejde, men jeg er ganske overordentlig betænkelig ved at lade en sådan orientering få en formel form. Selv med det forslag, der her er stillet, er det alligevel sådan, at der ligesom lægges en vis formel ramme for, ad hvilken vej i hvert tilfælde den orientering, vi herinde bør lægge mest vægt på, skal komme. Jeg føler, der er noget meget betænkeligt ved det, og jeg må også sige, at jeg har svært ved helt at forstå, at der mangler muligheder for folketingets medlemmer for at blive orienteret. Jeg kunne tænke mig, at de, der har været her længere end jeg, måske i endnu højere grad ville sige, at vort problem er jo, at der er for mange muligheder, og at vort problem vel er, hvem der skal hjælpe os med at finde ud af, hvad der er værd at gå til og høre på eller følge med i. Men her er vi altså, hvis vi går ind for det ærede medlems synspunkt, ligesom på vej til at instituere en eller anden for os vejledende institution, som skal sortere, hvor vi har bedst mulighed for at få de objektive sandheder.

Det er altså dér, jeg bliver ængstelig. Det er, ligesom der bag forslaget ligger en tro på, at der inden for det videnskabelige, forskningsmæssige område findes noget, der hedder objektive sandheder, som man omsætter i politisk handling. Jeg vil bestemt ikke bestride, at der findes noget, der hedder